

Vandringen i Sigfridstorp

ONSDAGEN DEN 24 maj gjorde vi vår första vandring för i år. Solen sken det var varmt men inga mygg!

22 personer samt en hund samlades i Sigfridstorp för att gå Marresprängevägen till Gränsjön. Tyvärr var det ganska besvärligt att ta sig fram på den första delen av den fd bilvägen! Mats berättade att han kört bil där så det var inte så länge sen den var framkomlig. Det var fullt av sly och små granplantor i vägen. Tråkigt när en gammal kulturväg försvinner.

Vi ser fina stengårdsgårdar efter vägen mot Bråten. Där bodde tidigare Anders Gustav och Stina Stake med sonen Bertil som gifte sig med Nancy från Hagsbråten. I dag bor sonen Björn med hustru Kristina Jonsson på den vackert belägna gården. Ett litet jordbruk med hästar, hundar och alla sorters fjäderfä. Alltid roligt att se en levande och välskött gård!

Vi vandrar vidare och beundrar alla vackra hasselbuskar och annan växtlighet som är lite unik här i Sigfridstorp.

När vi kommer fram till Gröne Väg som korsar Marresprängevägen blir det lite enklare att ta sig fram.

Det blir mycket löst prat – tyvärr i olika led – jag hinner inte med allt och att framför allt gå och skriva är inte lätt – så ni läsare får ha förståelse om inte allt stämmer.

Men “Ravtjärnet” som finns i närheten – vi har ju en vidunderlig utsikt där vi går – varför heter det så?

Ove han visste: Det fanns rovplanteringar i närheten, när de hade tagit upp dem gick de till tjärnet och tvättade dem och skar bort det spruckna – därav Ravtjärnet. Evas intelligenta påpekande – ja men på kartan står det Andtjärn, hon associerade naturligtvis till vår bakdel ...

Ja vi får reda på mycket roligt under våra vandringar!

Vi skulle leta upp den gamla dansbanan. Mats hade kollat med Erik och kommit fram till var den skulle ha legat – ja den fanns inte där då vi “ungdomar” gick vägen till Fallebanan i slutet av 60-talet. Den skulle ha legat nära vägskälet där vandringsleden kommer. Mats skulle märka ut platsen sa han.

Vi går vidare och kommer “Lellhelsike” ett väldigt stup med en blöt myr nedanför.

Från Jenståsmyra kan man se till Bråtarna (Halvardsnäs). Vi ser även Mastersmyren härifrån.

“Potthålet” heter det på ett ställe enligt Ivan.

Vi går över en liten bäck, på vänster sida ligger Hässjemyren och den bäcken som

kommer därifrån är densamma som rinner ut vid asfalten som vi säger, strax efter Sigfridstorpsskorset mot Glava och mynnar ut i älven hemma.

Vi tar kaffepaus vid "grillen" där hade vi en av många pauser när vi gick till Fallet. Utsikten är bedövande – ibland är slätthugg bra, goda samtal och planering för en ny vandring. Länge leve "Skogen"!

Vi kommer fram till Marresprångebacken. Att den heter så beror på att en Frisk körde ett så tungt lass uppför att han sprängde hästen där.

Ja det är verkligen en brant backe.

Greta berättade följande – Greta var en duktig skidåkare och hon hade med sig en dalkulla och de hade skidspår här. Greta åkte först – hon visste ju att det var brant – hon skrek åt kompisen att hon skulle ta det försiktigt men dalkullan missuppfattade och trodde att det var bare å åk!

"Hon hamnade i en granbuske" sa Greta. Men det gick bra och de skidade vidare till Brandsänga och gick in till Irene som bodde där och drack kaffe. Och sen tillbaka hem.

Olle på Näbberud åkte också skidor där. Han var modern och hade pannlampa. Han mötte August i Hagsbråten i mörkret.

"Han mötte skam som hade ett öga" berättade Greta. Detta var på 50-talet.

Vi kommer fram till Vedviken. Där hade Manfred och Elsy bott. Elsy kom från Finland och hon kom hit på samma gång som de övriga kvinnorna kom, tex Tanja, Ida och Elna. För övrigt finns det många roliga berättelser om när Post-Johan var in med taxi till Arvika för att hämta de här kvinnorna. Men det är en annan historia.

Elsy var en duktig kvinna, hon tog reda på grisen när den var slaktad hon mjölkade korna även då hon fick Hong-Kong influensan – Manfred kunde inte mjölka.

Vi avslutar vår vandring med de sista kaffedropparna vid badstranden i Vedviken.

Då berättar Bian: "Tänk vad mycket potatis jag kokat här i den här skrevan, här eldade vi och lagade mat. Vi syskon var här hela dagarna och badade och hade roligt!"

Ja detta var helt kort och en inte fullständig berättelse över vandringen. Det blir som sagt smågrupper och då hör jag inte allt som sägs. Kom gärna med kompletterade eller felaktiga uppgifter, det mottages tacksamt.

Tack för en trevlig dag!

Lillan